בס"ד

יום א', כ"ג באדר א' תשנ"ז (2 מרץ)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

מצ"ב תוכן אדר: שמחת ישראל (מתוך דברו של הרב קוק, 1914)
יסודה של מימרה לו בדברי חז"ל:
"בשלושה דברים אדם נזכר - בכוסו, בכיסו ובכעסו" [ערובין סה:]
היינו שעם כלל-ישראל נזכר בכוסו. אינה דומה שמחת ישראל לשמחת העמים.
הישנן בשמחה לו מגוונת בקדרה בדברי רבא במסכת מגילה:
"שישראל אוכלין ושותין מתחלין בדברי תורה ובדברי תשבחות, אבל אומות העולם שאוכלין ושותין - אין מתחילין אלא בדברי תיפלות"
בסיסה של שמחת ישראל - הנאה הכרוכה בהודאה, מתחילים בדברי תורה". ושלום אצל הגויים, דברי תיפלות וריקנות.
ובמטבח ההלכה יבוא הרמב"ם [הלכות יום טוב, פרק ו', הלכה כ']:
= כשאדם אוכל ושותה ושמח בביתו של "משך בין" ובשוק, ויקלות ראש, ויאמר שכל מי שיוסיף בקדה וירבה במצוות שמתה שהיא שיכרות ובשוק ברבה ויקלות ראש אינה שמחה, אלא הוללות וסכלות ולא נצטוינו על ההוללות והסכלות, אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל, שנאמר [דברים, כח, 47]:
= תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל =
מכאן למדים אנו שהעבודה בשמחה, וזו-אשר עבוד את ה', לא מתוך שחוק, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך שכרות. =
מהותה של שמחת ישראל אינה שכרות והוללות, התבדקות מדרכים ושכחת המצוות. אדרבה, שמחה לו מבלה להתעלות רוחנית ולעבודת ה'.
כאן טמון ההבדל המהותי בין חג' ישראל ובין חגיגות העמים, שעם בכוסו יוכר העם כולו, ולא הפרט בלבד.

יום נעים!